

Kiezen voor overname: deel IV

Fiscaliteit en BTW

Alle zelfstandigen hebben te maken met BTW en inkomstenbelasting. In land- en tuinbouw bestaan voor beide vormen van belasting telkens twee systemen. De meeste land- en tuinbouwers kunnen kiezen tussen een algemeen en een forfaitair stelsel. Je kunt vrij kiezen tussen de twee stelsels. Als je voor de inkomstenbelasting kiest voor het forfaitair stelsel, ben je niet verplicht hetzelfde te doen voor de BTW.

Inkomstenbelasting

De inkomstenbelasting is een belasting op het inkomen. Iedereen, dus ook de landbouwer of tuinder, moet belastingen betalen op zijn inkomen. De aangiften gebeuren altijd jaarlijks.

Bij de inkomstenbelasting onderscheidt men vier belastingsstelsels:

- De personenbelasting: van toepassing op het globaal inkomen van de rijksinwoners, natuurlijke personen. In de personenbelasting onderscheidt men vier soorten inkomsten: de onroerende inkomsten, de roerende inkomsten, de beroepsinkomsten land- en tuinbouw en de diverse inkomsten.
- De vennootschapsbelasting: van toepassing op de inkomsten van vennootschappen en rechtspersonen die zich met winstgevendende handelingen bezighouden.
- De rechtspersonenbelasting: toepasselijk op de inkomsten van rechtspersonen die zich niet met winstgevendende handelingen bezighouden.
- De belasting voor 'niet-inwoners': toepasselijk op de inkomsten, in België behaald of verkregen, door niet-rijksinwoners en door buitenlandse vennootschappen.

In de land- en tuinbouw ontmoeten we hoofdzakelijk natuurlijke personen, voor wie de personenbelasting van toepassing is. Een landbouwvennootschap heeft de keuze tussen de personen- of de vennootschapsbelasting. Andere vennootschapsvormen worden belast in de vennootschapsbelasting.

Het forfaitair stelsel

Jaarlijks worden door de overheid, in afspraak met de landbouworganisaties, de barema's vastgelegd. Hierin wordt berekend wat per sector en per streek de gemiddelde opbrengsten en kosten zijn. Het verschil tussen die opbrengsten en kosten is de semi-brutowinst. Hiervan kunnen dan naargelang het individueel bedrijf nog kosten worden afgetrokken.

Het uiteindelijke resultaat ervan wordt dan belast. Wanneer de administratie vermoedt dat er meer inkomsten zijn op je bedrijf, kan ze het barema voor jouw bedrijf verwerpen. Het voordeel is dat je slechts een minimum aan administratie moet bijhouden. De betere boer doet hier voordeel, omdat de opbrengsten misschien hoger en de kosten misschien lager zijn dan de gemiddelden.

Het algemeen stelsel

Aangezien in dit systeem niet uitgegaan wordt van barema's en gemiddelden, moeten alle inkomsten en uitgaven van het bedrijf bijgehouden worden op basis van een boekhouding. Op die manier bezit je dan ook de bedrijfseconomische gegevens en zo heb je een degelijke basis om toekomstgerichte bedrijfsbeslissingen te nemen. Het voordeel is dat er meer mogelijkheden tot aftrekposten zijn (loonaf trek, afschrijvingen, bedrijfsverlies van het vorige jaar,...). De boer kan hiermee zijn mindere opbrengsten en/of hogere kosten bewijzen, waardoor hij slechts belastingen hoeft te betalen op reële resultaten.

Belasting op de toegevoegde waarde (BTW)

De B.T.W. is een verbruiksbelasting. Dit wil zeggen dat deze belasting enkel en alleen gedragen wordt door de eindverbruiker in de economische ketting. Er bestaat een gewone regeling en een forfaitaire regeling. Landbouwers kunnen kiezen tussen beide regelingen.

Gewone regeling

Bij de aankoop van goederen betaalt iedereen B.T.W. De tussenpersoon in het economisch verkeer die goederen opnieuw doorverkoopt, ontvangt op zijn beurt B.T.W. van de koper. Het verschil tussen B.T.W.-ontvangsten en B.T.W.-uitgaven wordt door de tussenpersoon gestort aan of teruggekregen van de Staat.

Forfaitaire regeling

Voor landbouwers bestaat er een forfaitaire regeling. Deze regeling houdt in dat men er van uit gaat dat de ontvangen B.T.W. bij verkoop gelijk is aan de B.T.W. die men zelf heeft betaald op aankopen van goederen en ter gelegenheid van andere bedrijfsuit-

gaven. Hierdoor moet de land- en tuinbouwer in kwestie geen boekhouding voeren, geen aangiften indienen en geen B.T.W. afdragen aan de schatkist.

Er kan wel B.T.W. verschuldigd zijn voor:

- Leveringen op groot- of kleinhandelmarkten;
- Verkoop in het klein, van deur tot deur of in een inrichting voor verkoop in het klein;
- Leveringen die niet onderworpen zijn aan het tarief van 6%.

Dit is niet het geval wanneer men (zoals o.a. in het geval van een beperkte bijkomstige niet-landbouwactiviteit) gebruik maakt van de regeling voor kleine ondernemers.

Forfaitaire regeling versus gewone regeling

Naargelang de concrete omstandigheden kunnen de landbouwers kiezen tussen de gewone, de forfaitaire regeling en/of de regeling voor kleine ondernemers.

Administratief bekeken is de forfaitaire landbouwregeling heel wat gunstiger. Toch kan het interessant zijn in geval van nieuwe investeringen te kiezen voor het gewone B.T.W.-systeem. Wie zwaar investeert, zal bijvoorbeeld in de betreffende periode 25.000 EUR aan BTW hebben betaald en er slechts 2500 EUR voor hebben ontvangen.

In de gewone regeling zal hij na het indienen van zijn B.T.W.-aangifte 22.500 EUR terugkrijgen. In de forfaitaire regeling wordt dit slechts gecompenseerd na verscheidene jaren door de forfaitaire compensatie ten belope van 6% of 2% die aan de landbouwer in kwestie wordt betaald op zijn verkopen (melk, vee, gewassen, enz.).

Overschakeling van de forfaitaire landbouwregeling naar de gewone regeling is ten allen tijde mogelijk. Terugkeer van de gewone regeling naar de forfaitaire kan echter slechts na drie jaar in de gewone regeling te hebben doorgebracht.

Men dient eveneens rekening te houden met een herzieningstermijn van 10 jaar op gebouwen (15 jaar vanaf 1 januari 1996) en met een termijn van vijf jaar voor bedrijfsmiddelen. Elke overgang naar een ander stelsel gaat gepaard met het opmaken en indienen van een inventaris. De goederenvoorraad dient immers ofwel te worden ontlast van B.T.W. (teruggave van B.T.W.) of te worden belast (B.T.W. te betalen).

Opmerkingen:

Een landbouwer die de forfaitaire B.T.W.-regeling volgt, moet geen facturen opmaken. Zijn afnemers (verkoop van de landbouwer) maken aankoopborderellen op wanneer zij B.T.W.-belastingplichtigen zijn en zelf niet onderworpen zijn aan de forfaitaire regelingen.